

**IOVAN
IANICI**

Să ne păzim

OBRAZUL ȘI SUFLETUL!

Traducere din limba sârbă de
IONUȚ și SLADJANA GURGU

**SFATURILE ȘI ÎNVĂȚĂTURILE
PATRIARHULUI
PAVEL AL SERBIEI**

București

PREȘANIA

CUPRINS

Cu omoforul său de Patriarh a acoperit Biserica Sârbă și Poporul Sârb, de aceea Episcopul Savvortie de Șabat și Valievo au să spună că Patriarhul Pavel este un paratrâznet acoperă cu rugămintea turma sa și poporul său de noi și amenințatori și de toate puterile iadului, care nu abată asupra patriei noastre, asupra copiilor Sfântului Sava.

A fost icona Poporului Sârb, Gherman – predecesorul său pe tronul Bisericii Ortodoxe Sârbe – l-a găsit pe Patriarhul Pavel în Mănăstirea Răcovița, unde a slujit pe 27 August 1991 Privegherea de Prăznicul Adormirii Maicii Domnului, hrămul mănăstirii. Iar Patriarhul Pavel a ales drept loc unde se va odihni trupul său după adormirea sa tocmai Mănăstirea Răcovița.

La fel ca și Patriarhul Gherman, Patriarhul Pavel s'a stins din viață în Spitalul Militar din Belgrad, în Duminica de 15 Noiembrie 2009.

Cu toate că era toamnă târzie, era o vreme ca de mijlocul verii. Lumina de pe cer a mângălat și a încălzit șirurile lungi de credincioși care timp de patru zile, în ordine desăvârșită, cu pace și

PĂMÂNTESC ȘI CERESC
PAGINA 6 CUVÂNTUL VIU
AL PATRIARHULUI PAVEL

ADĂVĂRUL - LUCRUL
PAGINA 18 NOTĂ ASUPRA EDIȚIEI

PAGINA 22 CAPITOLUL I
A TRĂI DUPĂ EVANGHELIE

PAGINA 30 CAPITOLUL II
LUPTA CEA VEȘNICĂ
DINTRE BINE ȘI RĂU

PAGINA 34 CAPITOLUL III
ROSTUL ȘI ȚELUL VIEȚII

PAGINA 42 CAPITOLUL IV
ÎMPREUNĂ-LUCRĂTORI
AI LUI DUMNEZEU

PAGINA 52 CAPITOLUL V
POVĂȚUITORII
CEI DUHOVNICEȘTI

PAGINA 62 CAPITOLUL VI
PE CALEA CREDINȚEI

PAGINA 76 CAPITOLUL VII
TOȚI SUNTEM FII
AI ACELUIAȘI PĂRINTE

PAGINA 88 CAPITOLUL VIII
LIBERTATEA - CEL DINTĂI
CHIP AL OMULUI

PAGINA 94	CAPITOLUL IX PĂMÂNTESC ȘI CERESC
PAGINA 102	CAPITOLUL X ADEVĂRUL – LUCRUL CEL MAI DE PREȚ
PAGINA 110	CAPITOLUL XI ORICE VREME – VREMEA MÂNTUIRII
PAGINA 116	CAPITOLUL XII BISERICA ȘI STATUL
PAGINA 120	CAPITOLUL XIII ROADELE CELE AMARE ALE PĂCATULUI
PAGINA 134	CAPITOLUL XIV ÎN TOATĂ VREMEA ȘI ÎN TOT LOCUL – OAMENI
PAGINA 142	CAPITOLUL XV FĂGĂDUINȚA ÎN RUGĂCIUNE
PAGINA 152	CAPITOLUL XVI FĂRĂ MOARTE NU ESTE ÎNVIERE
PAGINA 160	CAPITOLUL XVII CREDINȚA SFINȚILOR STRĂMOȘI

PAGINA 170	CAPITOLUL XVIII SPORIREA CEA DUHOVNICEASCĂ
PAGINA 184	CAPITOLUL XIX SĂ NE ÎNĂLȚĂM PRIN VIRTUȚI
PAGINA 190	CAPITOLUL XX CUVINTELE BLÂNDE – DOVEZI DE NECLINTIT <i>Traducere/ Ionuț și Sădiana Gurgu</i>
PAGINA 198	CAPITOLUL XXI ORI CA OAMENI, ORI MAI BINE NICI SĂ NU FIM! <i>Dtp/ Andreea Mihalai</i>
PAGINA 208	CAPITOLUL XXII MĂRIREA DUPĂ MĂSURA SLUJIRII <i>Ioan Ianici / București</i>
PAGINA 216	CAPITOLUL XXIII MOARTEA TRUPULUI ȘI VIAȚA SUFLETULUI CELUI VEȘNIC ÎNTRU LUMINA CERESTII ÎMPĂRĂȚII <i>Ioan Ianici</i>
PAGINA 228	CAPITOLUL XXIV CUVINTE DE FOLOS LA FELURITE PRILEJURI
PAGINA 230	CAPITOLUL XXV CUVINTE ADRESATE EPISCOPIILOR LA HIROTONIE
PAGINA 238	ÎN LOC DE POSTFAȚĂ

unicitatea sa întru veșnicie. Orice strădanie de a uniformiza – chiar și în viața noastră religioasă –, de a reduce omul la un număr din massă și, astfel, de a-l disprețui, este un păcat împotriva Învierii și a voii lui Dumnezeu ca noi toți – în comuniune, dar ca persoane osebite –, să dăinuim în veșnicie.

Să mărturisim adevărul prin însăși viața noastră

Datoria noastră este aceea de a grăi adevărul Evangheliei cu pace și cu credință și de a-l mărturisi prin viața după Evanghelie.

Viața în trei direcții

În această lume materială, viața noastră se scurge pe trei făgașuri: în înălțime, în lățime și în adâncime. Așa se petrece și cu viața noastră duhovnicească – și aceasta se desfășoară tot în trei direcții: în înălțime, în lățime și în adâncime. Un învățător de Lege L-a întrebat pe Domnul Iisus Hristos: Care poruncă este mai mare în Legă? El i-a răspuns: „Să iubești pre Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta, și din tot sufletul tău, și din tot cugetul tău, și pre aproapele tău ca în-suți pre tine.” /Lc. 10, 27/ Așadar, dragostea către Dumnezeu, către aproapele și adevărata dragoste față de sine însuși. Viața duhovnicească a tuturor oamenilor sfinți, a tuturor creștinilor adevărați, până în ziua de astăzi, s'a desfășurat pe aceste trei direcții.

Spre slava lui Dumnezeu, în folosul aproapelui, pentru propria mântuire

După acestea, fraților și surorilor, ar trebui să ne călăuzim și noi astăzi: ca tot ceea ce săvârșim să fie întotdeauna spre slava lui Dumnezeu, pururea râvnind la propria noastră mântuire. Iar acestea două ne vor face să fim cu adevărat de folos semenilor noștri și chiar întregii omeniri. Cel ce cu adevărat își lucrează mântuirea nu poate să nu-L iubească pe Dumnezeu cu toată inima sa, și cu tot sufletul său, și cu tot cugetul său; și nu poate să nu-și iubească semenii și să nu le fie de folos acestora și mântuirii lor.

Slujirea care îi face pe oameni mari înaintea lui Dumnezeu

Slujirea lui Dumnezeu și a aproapelui îi face pe oameni mari și înaintea lui Dumnezeu, și înaintea Sfinților Săi. A ne irosi puterile și vremea pentru cele trecătoare, vremelnice, sfădindu-ne în jurul trecutului și a dezbinărilor politice – nu ne este de folos! Aceasta pricinuieste certuri, neînțelegeri și tulburări.

Programul nostru – Evanghelia lui Hristos

Așezându-ne în tronul Sfântului Savva ca cel de-al 44-lea Patriarh al Serbiei, nu avem nici un program anume de făptuiri arhieresti. Programul nostru este Evanghelia lui Hristos, Buna Vestire a lui Dumnezeu în mijlocul nostru și a Împărăției lui Dumnezeu întru noi – în măsura în care o vom primi cu credință și cu dragoste.

Cel dintâi întru slujire

Întâietatea între cei deopotrivă cu mine o văd așa cum a rânduit-o Mântuitorul: întru mărirea smereniei. Înaintea Sa este mare acela care slujește neobosit lui Dumnezeu și aproapelui, iar cel dintâi – acela care este gata să fie slugă tuturor.

Programul vieții noastre

Voi răspunde prin cuvintele unui om, pe care le socotesc a fi de folos și astăzi, și totdeauna. El spune: Atunci când te-ai născut, toți se bucurau, iar tu plângeai. Străduiește-te să-ți duci viața astfel încât atunci când vine sfârșitul, tu să te bucuri, iar ceilalți să plângă – să plângă că un astfel de om îi părăsește. Iată, acesta este programul vieții noastre și al oricărui om care cugetă adânc la viața sa. Astfel să ne petrecem viața, încât atunci când va trece să nu ne tânguim pentru că am cheltuit-o și am prăpădit-o.

Cel dintâi gând și cel dintâi cuvânt

La începutul fiecărei zile și al fiecărei lucrări, primul nostru gând să fie gândul la Dumnezeu. Și primul nostru cuvânt la începutul fiecărei zile și al fiecărei lucrări să fie cuvântul de slavă și de mulțumire către El, Dumnezeu cel Unul în Treime, Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt.

Ultimul gând și ultimul cuvânt

Fie ca și cel din urmă gând al nostru la sfârșitul fiecărei zile și al fiecărei lucrări să fie gândul la Dumnezeu. Și fie ca cel din urmă cuvânt al nostru, fraților și surorilor, la sfârșitul fiecărei zile, al fiecărei lucrări, al fiecărei convorbiri și al întregii noastre vieți să fie: Slavă Ție, Doamne, și mulțumită pentru toate!

Cea dintâi nevoie

Ajutorul cel plin de Har al lui Dumnezeu este și cea dintâi nevoie a Poporului lui Dumnezeu, chemat și adunat întru unitatea cea sfântă, Dumnezeiesc-omească, a Bisericii ca Trup al lui Hristos.

Să trăim după Poruncile lui Dumnezeu, să fim mai aproape de Dumnezeu

Cu cât mai mult vom trăi după
Poruncile lui Dumnezeu și vom împlini învățăturile Evangheliei,
cu atât vom fi din ce în ce mai vii, vom avea mai multă ființă
și esență, adică vom fi din ce în ce mai aproape de Dumnezeu.
Dumnezeu va fi întru noi și noi întru El. Așa se cuvine a ne stră-
dui.

Cuvântul lui Dumnezeu să ne fie rânduială de viață

Puneți în inimile voastre: Fie
ca rânduiala noastră de viață să fie Cuvântul lui Dumnezeu și
după el să ne povățuim!

Cel dintâi gând
și cel dintâi cuvânt

Cu cât mai mult vom trăi după

Poruncile lui Dumnezeu și vom împlini învățăturile Evangheliei,
cu atât vom fi din ce în ce mai vii, vom avea mai multă ființă
și esență, adică vom fi din ce în ce mai aproape de Dumnezeu.
Dumnezeu va fi întru noi și noi întru El. Așa se cuvine a ne stră-
dui.

și ultimul cuvânt

Cuvântul lui Dumnezeu
să ne fie rânduială
de viață

Puneți în inimile voastre: Fie
ca rânduiala noastră de viață să fie Cuvântul lui Dumnezeu și
după el să ne povățuim!

Cel dintâi nevoie

Voi răspunde prin cuvintele

El a spus și astăzi și totdeauna.

Dumnezeu este și este dintâi nevoie a Poporului lui Dumnezeu.

Și adăugând întru noi înșine cuvântul lui Dumnezeu.

Și să-l păzim ca un păzitor al lui Dumnezeu.

Și să-l păzim ca un păzitor al lui Dumnezeu.

Și să-l păzim ca un păzitor al lui Dumnezeu.

Și să-l păzim ca un păzitor al lui Dumnezeu.

Și să-l păzim ca un păzitor al lui Dumnezeu.

Și să-l păzim ca un păzitor al lui Dumnezeu.

Și să-l păzim ca un păzitor al lui Dumnezeu.

Și să-l păzim ca un păzitor al lui Dumnezeu.

CAPITOLUL II LUPTA CEA A VESNICĂ DINTRE BINE ȘI RĂU

ur și anid

În această lume se duce o lup-
tă între bine și rău, între Dumnezeu și diavol, între Hristos și
antihrist. În această luptă, fiecare dintre noi trebuie să se afie de
o parte ori de alta. Noi, Creștinii, trebuie să fim întotdeauna de
partea Binelui, de partea lui Hristos.

Binele este nevoit să se apere

Răul întotdeauna dă năvală,
iar binele este nevoit să se apere. Căința întotdeauna caută să-l
ucidă pe Abel, iar Abel trebuie să se apere. Așadar, apărarea de
năvălirile celor răi, apărarea propriei noastre vieți de răufăcători,
cât și apărarea vieții și a păcii semenilor noștri, sânt granițele
care hotărânesc războiul cel drept.

CAPITOLUL

II

LUPTA CEA VEȘNICĂ DINTRE BINE ȘI RĂU

Războiul cel drept
Credința
în biruința binelui
înaintea noastră și înaintea
lumii se pune întotdeauna înțeparea: Există război drept Răz-
boiul Evangheliei este: Războiul de cucerire este nedrept. Cel
de apărare este drept.
de apărare este drept.
în care trăim totuși cu credința în biruința
binelui asupra răului a luptărilor
Nu înșelăți-vă să fiți biruit de rău

Lupta dintre bine și rău

În această lume se duce o lup-
tă între bine și rău, între Dumnezeu și diavol, între Hristos și
antihrist. În această luptă, fiecare dintre noi trebuie să se afle de
o parte ori de alta. Noi, Creștinii, trebuie să fim întotdeauna de
partea Binelui, de partea lui Hristos.

Binele este nevoit să se apere

Răul întotdeauna dă năvală,
iar binele este nevoit să se apere. Cain întotdeauna caută să-l
ucidă pe Abel, iar Abel trebuie să se apere. Așadar, apărarea de
năvălirile celor răi, apărarea propriei noastre vieți de răufăcători,
cât și apărarea vieții și a păcii semenilor noștri, sânt granițele
care hotărnicesc războiul cel drept.

Războiul cel drept

Înainte noastră și înaintea lumii se pune întotdeauna întrebarea: Există război drept? Răspunsul Evangheliei este: Războiul de cucerire este nedrept. Cel de apărare este drept.

Nu îngădui să fii biruit de rău

ci biruiește răul prin bine!

Binele este mai puternic decât răul

Binele este de departe mai puternic decât răul, și toată biruința răului din istorie este doar vremelnică și părelnică.

Puterea binelui

Adevărul, dreptatea și dragostea sânt mai tari decât neadevărul, nedreptatea și ura.

Credința în biruința binelui

Pe mine mă dor toate rănila Neamului meu, precum și chinurile și rănila oricărei ființe omenești din această lume care zace în rău, din aceste vremuri răstignite între bine și rău, în care trăim totuși cu credința în biruința binelui asupra răului, a dreptății asupra nedreptății, a adevărului asupra neadevărului.

Buna întrebuințare a darurilor

Noi, ca oameni ai Credinței, cunoaștem că omul este o ființă care are un țel și o menire veșnică, fiind înzestrat cu daruri înalte. Știm, de asemenea, că Tatăl nostru Cel din Ceruri așteaptă de la noi, oamenii, să întrebuințăm aceste daruri spre binele nostru și al celorlalți.

CAPITOLUL III

ROSTUL ȘI ȚELUL VIEȚII

Puterea binelui

Viața are rost

Orice faptă din viața noastră își are rostul său. Există, totodată, și calea de a împlini acest rost... Dacă fiecare faptă din viața noastră are un țel, este cu putință oare ca viața, în întregul ei, să nu aibă niciun rost?
